

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 16 Μαρτίου 2020 με την εξής σύνθεση:
Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Αγγελική Πουλοπούλου και
Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 10-2-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)
159/11-2-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «»,
νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «» νομίμως
εκπροσωπούμενου.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα, με την επωνυμία «
.....», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την
ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν από 29-1-2020, Απόφασης της με αρ.
1003/27.1.2020 (5^ο θέμα) συνεδρίαση Συμβουλίου Διεύθυνσης του
αναθέτοντος, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτά τα δικαιολογητικά προσωρινού
αναδόχου και αναδείχθηκε οριστικός ανάδοχος ο παρεμβαίνων στο πλαίσιο της
διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΘΥΡΙΔΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας
199.896,77 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη με αρ. διακήρυξη, η οποία

δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 28-1-2019 με Μοναδικό ΑΔΑΜ
και στο ΕΣΗΔΗΣ συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ.και ποσού 999,48 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, με την εμπροθέσμως κατατεθείσα την 10-2-2020 προσφυγή του, κατόπιν παρέκτασης της προθεσμίας στην αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα από τη μη εργάσιμη 8-2-2020 (ήτοι τη δέκατη ημέρα από την κοινοποίηση της προσβαλλομένης την 29-1-2020, βλ. ΑΚ 242 και ΔΕφΠατρ Ν39/2017, ως και παγία σχετική νομολογία ΑΕΠΠ), ο αποδεκτός στη διαδικασία και δεύτερος μειοδότης, προσφεύγων μετ' εννόμου συμφέροντος (όσον αφορά τους επιμέρους όμως ισχυρισμούς του, βλ. κατωτέρω), στρέφεται καταρχήν κατά της οριστικής κατακύρωσης στον παρεμβαίνοντα, στο πλαίσιο διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης που λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης στο ΚΗΜΔΗΣ, εμπύπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ. Ειδικότερα, ο προσφεύγων προβάλλει ότι πρώτον, η βεβαίωση καλής εκτέλεσης της εταιρείας «», που ο νυν ανάδοχος και παρεμβαίνων υπέβαλε δεν αποκρίνεται σε αληθή παράδοση εργασιών και σε κάθε περίπτωση αναφέρεται σε σύμβαση για την οποία δεν τηρήθηκαν οι κείμενοι φορολογικοί κανόνες, με αποτέλεσμα ο παρεμβαίνων να είναι αποκλειστέος και λόγω μη τήρησης φορολογικών υποχρεώσεων και παροχής παραπλανητικών πληροφοριών στον αναθέτοντα, αλλά και σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος και δεύτερον, ότι δεν προσκόμισε παραδεκτή απόδειξη πιστοληπτικής ικανότητας. Ομοίως εμπροθέσμως και παραδεκτά ασκείται η

από 24-2-2020 μετά την από 12-2-2020 κοινοποίηση της προσφυγής, ενώ και ο αναθέτων με τις από 19-2-2020 Απόψεις του, ομοίως αιτείται την απόρριψη της προσφυγής, αντικρούει δε ο προσφεύγων με το από 4-3-2020 Υπόμνημά του. Επομένως, τόσο η προσφυγή, όσο και η παρέμβαση πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία, το δε ειδικότερο παραδεκτό των επιμέρους ισχυρισμών του προσφεύγοντος, θα εξετασθεί στο πλαίσιο του κατωτέρω αναλυτικού ελέγχου των λόγων της προσφυγής του.

3. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5 της διακήρυξης όρισε κριτήριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας κατά το οποίο *«Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν: Αντίγραφα ή αποσπάσματα ισολογισμών της επιχείρησης των τριών τελευταίων ετών ή κατά το διάστημα λειτουργίας της αν αυτό είναι μικρότερο των 3 ετών, βεβαιώσεις τραπεζών για την πιστοληπτική ικανότητα της επιχείρησης. Οι ενώσεις και οι κοινοπραξίες προμηθευτών που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω κατά περίπτωση δικαιολογητικά για κάθε προμηθευτή που συμμετέχει στην ένωση ή κοινοπραξία.»*, ενώ ο όρος 2.2.9.2.B3 περί των οικείων δικαιολογητικών κατακύρωσης απλώς παραπέμπει στα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο ως άνω κριτήριο. Επομένως, σε αντίθεση με όσα επικαλείται ο παρεμβαίνων και ο αναθέτων, η απαίτηση για βεβαιώσεις τραπεζών για την πιστοληπτική ικανότητα των προσφερόντων τέθηκαν όχι διαζευκτικά και εναλλακτικά, αλλά παρατακτικά και σωρευτικά μετά της απαίτησης ισολογισμών κατά τα τρία τελευταία έτη ή για το διάστημα λειτουργίας του οικονομικού φορέα αν αυτό είναι μικρότερο των 3 ετών. Η δε διάζευξη τέθηκε μεταξύ τριών τελευταίων χρήσεων που πρέπει να αφορούν οι ισολογισμοί και του τυχόν διαστήματος λειτουργίας αν αυτό είναι μικρότερο των 3 τελευταίων ετών (*«ή κατά το διάστημα λειτουργίας»*) και όχι μεταξύ ισολογισμών και βεβαιώσεων πιστοληπτικής ικανότητας. Περαιτέρω, απορριπτέος είναι ως προς τον ως άνω ισχυρισμό, ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος περί απαραδέκτου του, λόγω εκπροθέσμου και έλλειψης εννόμου συμφέροντος, βάσει του ότι είχε υποβάλει

τη βεβαίωση που προσκόμισε προς πλήρωση του ως άνω όρου, δια της προσφοράς του. Ασχέτως όμως, ότι ο ίδιος υπέβαλε αυτήν, παρότι δικαιολογητικό κατακύρωσης, προώρως με την προσφορά του, δεν μπορούσε παραδεκτώς να προσβληθεί το περιεχόμενο αυτής κατά το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, αφού δεν εγκρίθηκε η ως άνω βεβαίωση ως δικαιολογητικό (κατακύρωσης), αλλά η δια του ΤΕΥΔ δήλωση του παρεμβαίνοντος περί κατοχής τέτοιας βέβαιωσης. Ο προσφεύγων όμως δεν επικαλείται λόγο απόρριψης του παρεμβαίνοντος λόγω έλλειψης προσόντος εξαρχής προκύπτουσας δια του ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος και δη, δια της εκεί δηλώσεως κατοχής της συγκεκριμένης βεβαίωσης, αλλά λόγω απορρέοντα ευθέως και αποκλειστικά επί του ειδικότερου περιεχομένου της βεβαίωσης αυτής. Εξάλλου, δεδομένου ότι δεν χρειαζόταν καν η υποβολή τέτοιας βεβαίωσης με την προσφορά βάσει του όρου 2.2.9.1 σε συνδυασμό με τον όρο 2.2.9.2.B3 και τον όρο 3.2, ο παρεμβαίνων, ασχέτως ελλείψεων του συγκεκριμένου εγγράφου που υπέβαλε, όλως παραδεκτώς δύνατο να υποβάλει κατά το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης, άλλη βεβαίωση με άλλο περιεχόμενο, δεσμευόμενος αποκλειστικά από όσα δήλωσε περί αυτής στο ΤΕΥΔ του, ήτοι ως προς τον εκδότη της, βλ. κατωτέρω. Το γεγονός ότι ο παρεμβαίνων επέλεξε να υποβάλει προώρως τη βεβαίωση που σκόπευε να χρησιμοποιήσει ως δικαιολογητικό κατακύρωσης δεν συγκροτούσε έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος να προσβάλει το περιεχόμενο της κατά το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής και άρα, η μη προσβολή του τελευταίου τότε δεν συγκροτεί και αντίστροφα, έλλειψη κατά το παρόν, εννόμου συμφέροντός του προς προβολή ισχυρισμών περί του περιεχομένου της, ακριβώς διότι το περιεχόμενο του δικαιολογητικού αυτού, είναι αξιολογητέο κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Και ναι μεν έχει κριθεί (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 98/2017 και εφεξής παγία νομολογία της ΑΕΠΠ), ότι ήδη εκ του σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών μπορεί να προβληθεί λόγος αποκλεισμού προσφοράς βάσει προώρως υποβαλλόμενου δικαιολογητικού και δη, λόγω της αναλήθειας υπευθύνων δηλώσεων της προσφοράς περί κατοχής προσόντος (όπως δια του ΤΕΥΔ), το οποίο όμως δεν

συντρέχει επί της ουσίας. Όμως, ακριβώς επειδή το έρεισμα αποκλεισμού αφορά όχι την όποια πλημμέλεια του τύπου ή του περιεχομένου του προώρων υποβληθέντος εγγράφου, ως αποδεικτικό απλώς μέσο προσόντος, αλλά η ίδια η ουσιαστική έλλειψη προσόντος που πρέπει εξάλλου, κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, να συντρέχει ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς, η έλλειψη αυτή θα πρέπει να είναι αποδεδειγμένη και το οικείο προώρων υποβαλλόμενο έγγραφο θα πρέπει θετικά και χωρίς αμφιβολία να αποδεικνύει την έλλειψη του προσόντος αυτού εξαρχής κατά τον χρόνο της προσφοράς (και άρα και την αναλήθεια της τυχόν δια του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ δήλωσης περί πλήρωσης του κατά τον χρόνο της προσφοράς) και όχι απλώς να μην αποδεικνύει τη συνδρομή του προσόντος αυτού. Ούτως, αν επί παραδείγματι, ζητείται η προηγούμενη προ του διαγωνισμού χρήση να εμφανίζει συγκεκριμένο κύκλο εργασιών και η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης προβλέπεται ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, ενώ κατά την προσφορά αρκεί η αναφορά του κύκλου εργασιών στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, η τυχόν πρόωρη με την προσφορά προσκόμιση της κατάστασης αυτής, η οποία αναφέρει κατώτερο του απαιτούμενου κύκλο εργασιών, αποδεικνύει θετικά και αναμφίβολα την έλλειψη του οικείου απαιτούμενου προσόντος, χωρίς τούτο να δύναται να αναθεωρηθεί με άλλο τυχόν δικαιολογητικό κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αφού η οικονομική κατάσταση περί αποτελέσματος παρελθοντικής χρήσης συνιστά αποκλειστικό έγγραφο (μια επιχείρηση δεν μπορεί να συντάσσει δύο διαφορετικούς ισολογισμούς ή καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσεως για την ίδια χρήση, με άλλα στοιχεία) που παράγει αδιαμφισβήτητη απόδειξη για γεγονός ήδη συντελεσθέν στο παρελθόν. Εν προκειμένω όμως, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής δεν αφορά έλλειψη προσόντος ως αυτός δηλώθηκε δια του ΤΕΥΔ (δηλαδή ανακρίβεια της οικείας δήλωσης δια του δικαιολογητικού συμμετοχής, ήτοι του ΤΕΥΔ), αλλά έλλειψη περιεχομένου του εγγράφου που ως δικαιολογητικό κατακύρωσης θα τεκμηρίωνε την οικεία δήλωση πλήρωσης προσόντος στο ΤΕΥΔ, το οποίο δικαιολογητικό κατακύρωσης απλώς υπεβλήθη με την προσφορά, χωρίς όμως λόγοι που αφορούν αυτό καθαυτό το περιεχόμενο του να μπορούν να προβληθούν μετ' εννόμου συμφέροντος κατά

το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής. Όμως, σε κάθε περίπτωση και όσον αφορά την ουσία του δεύτερου λόγου της προσφυγής, ουδόλως προκύπτει κάποια ελάχιστη απαίτηση είτε επί των ισολογισμών, όσον αφορά τα αποτελέσματά τους είτε επί της βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας. Δεν υφίσταται καμία απαίτηση για αναφορά σε συγκεκριμένο ποσό χρηματοδότησης ή συγκεκριμένη πιστοποίηση πιστοληπτικής ικανότητας για ορισμένο κεφάλαιο ούτε μπορεί να συναχθεί τέτοια απαίτηση, ελλείπει αναφοράς στη διακήρυξη σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος. Αλυσιτελώς δε αυτός επικαλείται νομολογία περί αναφοράς ποσού σε τέτοια βεβαίωση, διότι η ίδια η διακήρυξη ήταν αυτή που δεν θέσπισε τέτοιο κριτήριο και άρα, δεν είναι δυνατόν ελλείπει απαίτησης αυτής, να ερμηνευθεί το πρώτον ως θεσπίζουσα κάποιο ελάχιστο περιεχόμενο (στη δε υπόθεση που ήχθη ενώπιον του ΣΤΕ, κατά την επικαλούμενη εκ του προσφεύγοντος ΕΑ 77/2008, υπήρχε σαφής όρος στην οικεία διακήρυξη, άρ. 22 αυτής, ότι «*Επαρκής θεωρείται η δανειοληπτική ικανότητα όταν ανέρχεται σε ποσοστό 10% του προϋπολογισμού του έργου*» και ο προσφέρων απεκλείσθη ακριβώς διότι δεν βεβαιώθηκε δυνατότητα χρηματοδότησης σε ποσοστό 10% του οικείου έργου, βλ. σκ. 6 ανωτέρω απόφασης). Εξάλλου, δεδομένου του ως άνω όρου, υπό τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος ότι θα έπρεπε να μνημονεύεται ένα οιοδήποτε ποσό, θα αρκούσε η αναφορά απειροελαχίστου ποσού πιστοληπτικής ικανότητας, πράγμα που εκτός από ότι συνιστά δημιουργική ερμηνεία της διακήρυξης, δεν θα ήταν και εύλογο και σύμφωνο με την ίση μεταχείριση (αφού θα κρινόταν αποδεκτή προσφορά με βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας ενός απειροελαχίστου ποσού, αλλά όχι αυτή που περιλαμβάνει βεβαίωση χωρίς αναφορά ποσού). Εξάλλου, ο αναθέτων σε απάντηση ειδικών ερωτημάτων, απάντησε επί τούτου στις με αρ. πρωτ. 2.1/738/8.3.2019, δημοσιευθείσες στο ΕΣΗΔΗΣ προς κάθε ενδιαφερόμενο ήδη από 8-3-2019 (ήτοι 8 ημέρες προς της καταληκτικής ημέρας υποβολής προσφορών, ήτοι την 16-3-2019), διευκρινίσεις του με τις οποίες μεταξύ άλλων αποσαφήνισε ότι «*5. Δεν απαιτείται από τη διακήρυξη του διαγωνισμού κατώτατο όριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας... 12. Δεν απαιτείται από τη διακήρυξη του*

διαγωνισμού ελάχιστο ποσό πιστοληπτικής ικανότητας.». Συνεπώς, ήταν σαφές πως δεν υπήρχε καμία απαίτηση ελαχίστου ορίου για κανένα εκ των δικαιολογητικών απόδειξης οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, άρα ούτε για τη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας και η άρα, η όποια ειδική δε αναφορά ή μη ποσού σε αυτή δεν θα μπορούσε να αποτελέσει έρεισμα για τον αποκλεισμό προσφοράς. Εξάλλου, η ως άνω διατύπωση σε συνδυασμό με την ανωτέρω διευκρίνιση εύλογα δημιουργούν την εντύπωση σε κάθε εύλογο μετέχοντα, ότι η όποια υποβαλλόμενη βεβαίωση τράπεζας αρκεί να αναφέρει εν γένει τη φερεγγυότητά τους, ως προϋπόθεση εν γένει πιστοληπτικής ικανότητας, χωρίς απαίτηση αναφοράς ποσού και βεβαίωση δυνατότητας χρηματοδότησης και ήταν ως εκ τούτου λίαν εύλογο να ζητηθεί από τον κάθε διαγωνιζόμενο τέτοιου είδους βεβαίωση με τέτοιο γενικό περιεχόμενο από την τράπεζα με την οποία συνεργάζονταν. Συνεπώς, δεδομένων των ανωτέρω, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι σιωπηλά απαιτήθηκε η αναφορά κάποιου ποσού στη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας και δη, ενώ συγχρόνως δύναντο να υποβληθούν βεβαιώσεις ακόμη και απειροελαχίστου ποσού μετά ισολογισμών ακόμη και με μηδενικό κύκλο εργασιών και ζημιογόνες χρήσεις (αφού δεν υπήρχε καμία ελάχιστη απαίτηση), τούτο ουδόλως προέκυπτε με οιαδήποτε σαφήνεια από τα ανωτέρω. Ο δε παρεμβαίνων υπέβαλε τη με αρ. πρωτ./15-3-2019 ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΙΣΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ για τη συμμετοχή του στον πορκείμενο διαγωνισμό από την, όπου αναφέρει το ως άνω πιστωτικό ίδρυμα ότι *«βεβαιώνουμε ότι η συνεργασίας σας με την Τράπεζα μας διεξάγεται σε απόλυτα ικανοποιητικό επίπεδο και αποτελείτε για εμάς, μέχρι σήμερα, ένα συνεπή και αξιόπιστο πελάτη. Η παρούσα δεν συνεπάγεται καμία ανάληψη ευθύνης από την Τράπεζα μας και τα στελέχη της κατά το άρθρο 729 ΑΚ ούτε συνιστά ανάληψη οποιασδήποτε υποχρέωσης και συνεπώς δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα.»*. Ελλείπει δε οιασδήποτε ελάχιστης απαίτησης ποσού ή περιεχομένου και δεδομένου ότι εξάλλου, βεβαίωση δυνατότητας δανειοδότησης χωρίς αναφορά ποσού δεν έχει οιαδήποτε ούτως ή άλλως νόημα, σε κάθε περίπτωση ο αναθέτων θέσπισε έναν άνευ ελαχίστου ορίου αποδοχής προσφοράς όρο, που δεν μπορεί να

αποτελέσει έρεισμα αποκλεισμού προσφοράς, εφόσον πάντως υπεβλήθη όπως εν προκειμένω μια καταρχήν αντίστοιχη βεβαίωση. Εξάλλου, η απαίτηση για τέτοια βεβαίωση αυτοαναιρείται δια της ρητής πρόβλεψης περί μη ύπαρξης ελάχιστης απαίτησης και άρα, η όποια απαίτηση εν τέλει συνίσταται σε περιεχόμενο βεβαίωσης περί καλής συνεργασίας και φερεγγυότητας του πελάτη ως προς την τράπεζα. Ούτε είναι δυνατόν να αποκλεισθεί προσφορά λόγω μη αναφοράς ποσού στη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας, όταν ο ίδιος ο αναθέτων διευκρίνισε ρητά ότι δεν υπάρχει ελάχιστη απαίτηση ποσού σε αυτήν. Δεδομένων των ανωτέρω, παραδεκτώς προκύπτει ότι υπεβλήθη η ανωτέρω βεβαίωση από τον παρεμβαίνοντα, χωρίς να συγκροτείται κάποιος προβλεπόμενος και δη με σαφήνεια από τη διακήρυξη, λόγος αποκλεισμού. Επομένως, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

4. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5 της διακήρυξης θέσπισε κριτήριο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας συνιστάμενο σε *«Κατάλογο στον οποίο να αναφέρονται τα κυριότερα έργα παροχής συναφών υπηρεσιών των τριών τελευταίων ετών , με μνεία για κάθε υλοποίηση έργου:• του αναθέτοντα φορέα, είτε εμπίπτει στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα • της ημερομηνίας υλοποίησης του έργου• του ποσού του συμβατικού τιμήματος. Οι ενώσεις και οι κοινοπραξίες οικονομικών φορέων που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω κατά περίπτωση δικαιολογητικά για κάθε οικονομικό φορέα που συμμετέχει στην ένωση ή κοινοπραξία.»*, ενώ με τις ως άνω από 8-3-2019 διευκρινίσεις του ο αναθέτων όρισε ότι *«2. Ως απόδειξη τεχνικής και επαγγελματικής επάρκειας νοούνται και οι συμβάσεις με δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, εφόσον πρόκειται για έργα συναφή με αυτό της διακήρυξης. 3. Ως συνάφεια του προκηρυσσόμενου έργου θεωρείται οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών σε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, όπως αυτή προσδιορίζεται στην επισυναπτόμενη της διακήρυξης Τεχνική Περιγραφή Απαιτήσεων.»*. Άρα, απαιτήθηκε μια προηγούμενη εμπειρία, αποδεικνυόμενη με οιοδήποτε ποσού, έστω και μία, σύμβαση για παροχή υπηρεσιών, ακόμη και με ιδώτη παραλήπτη, αντίστοιχων με αυτών της Τεχνικής Περιγραφής Απαιτήσεων της νυν διακήρυξης, οι οποίες στο άρ. 1 αυτών αναφέρουν ως

αντικείμενο του έργου την «παροχή έργου ταχυδρομικών υπηρεσιών που αναλαμβάνουν τα για εξυπηρέτηση πελατών τους εντός των Ταχυδρομικών Καταστημάτων το οποίο διακρίνεται σε έργο συναφών εργασιών και σε έργο λειτουργίας θυρίδων συναλλαγής του δικτύου των Καταστημάτων Το έργο αφορά στην παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, τις back office εργασίες του καταστήματος, όπως στην παραλαβή και παράδοση των ταχυδρομικών αποστολών, την αποσφράγιση, την καταγραφή και ταξινόμηση των ταχ. αντικειμένων, τη σύνθεση των προς αποστολή ταχ. αποστολών και στις front office εργασίες λειτουργίας των θυρίδων συναλλαγής.», ενώ περαιτέρω, το άρ. 3 ανέλυσε τις εργασίες front office, ως «εργασίες λειτουργίας των θυρίδων συναλλαγής, όπως την παραλαβή από πελάτες μεμονωμένων ταχυδρομικών αντικειμένων εσωτερικού και εξωτερικού όλων των κατηγοριών ή ομαδικά κατατιθέμενων ταχυδρομικών αντικειμένων, καθώς και την παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που απαιτούνται για την απρόσκοπτη και ποιοτική εξυπηρέτηση των πελατών από το δίκτυο των ταχυδρομικών καταστημάτων» με προσωπικό, για αμφότερες τις κατηγορίες εργασιών, επιλογής του αναδόχου. Άρα, ως παραδεκτά επικαλούμενη προηγούμενη εμπειρία ορίστηκε αυτή που συνίσταται σε παροχή όχι απλά εν γένει υπηρεσιών εξύπηρετησης κάθε είδους κοινού για κάθε είδους εργασίες ή υπαλλήλων γραφείου ή εισπράξεων, αλλά ειδικώς, κατά ρητή παραπομπή στο ως άνω ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ, σε εργασίες εξυπηρέτησης κοινού σε ταχυδρομικές συναλλαγές και συναλλαγές ταχυδρομικών υπηρεσιών, ως και διαχείρισης ταχυδρομικού υλικού και ταχυδρομικών αποστολών. Ο δε παρεμβαίνων προς πλήρωση του ως άνω όρου, ανέφερε στο ΤΕΥΔ του στο ερώτημα 1β ΜΕΡΟΥΣ IV ΕΝΟΤΗΤΑΣ Γ, τρεις συμβάσεις καθαριότητας κτιρίων, μια σύμβαση παροχής υπηρεσιών συντήρησης, μια σύμβαση παροχής υπηρεσιών διαχείρισης χώρων στάθμευσης, δύο συμβάσεις παροχής υπηρεσιών είσπραξης σε παραλίες, πάρκινγκ και κάμπινγκ, μια σύμβαση παροχής υπηρεσιών υπαλλήλου γραφείου, καθαριστή, ταμία, ηλεκτρολόγου και παροχή υπηρεσιών λειτουργίας-συντήρησης υποδομής και μία σύμβαση παροχής υπηρεσιών υπαλλήλων γραφείου, καθαριστή, εργάτη, ηλεκτρολόγου

στα γραφεία διοίκησης δημόσιας υπηρεσίας. Οι παραπάνω συμβάσεις είναι προδήλως άσχετες με το υπό ανάθεση φυσικό αντικείμενο και δεν πληρούν καμία από τις εργασίες που αναφέρει το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ και άρα δεν συγκροτούν το παραπάνω κριτήριο επιλογής. Πέραν αυτών δε, ο παρεμβαίνων επικλήθηκε και μία από 1/1/2018 έως και 31/12/2020 σύμβαση του με την ιδιωτική εταιρεία με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών παραλαβής, ταξινόμησης, καταγραφής, διανομής υλικού πόρτα-πόρτα και εισπράξεων, συμβατικής αξίας 392.958,60 ευρώ, σύμβαση η οποία κατά το περιεχόμενο της παραδεκτώς πληροί το πραγματικό του ως άνω κριτηρίου επιλογής. Προς τεκμηρίωση δε αυτής της σύμβασης, ο παρεμβαίνων υπέβαλε και την από 29-1-2019 ΒΕΒΑΙΩΣΗ του μέλους ΔΣ της ως άνω αντισυμβαλλομένης εταιρείας, που αναφέρει ότι *«Βεβαιώνεται ότι [ο παρεμβαίνων] με τ[ο]ν οποίο είχε συναφθεί σύμβαση με τίτλο ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ, ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ, ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΡΤΑ-ΠΟΡΤΑ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ, ποσού 392.958,60 ευρώ πλέον ΦΠΑ, εκτέλεσε ορθά και επιμελώς το έργο που τ[ου] ανατέθηκε κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2018 έως 31-12-2018 στο πλαίσιο των συμβατικών του υποχρεώσεων...»*. Σημειωτέον, ότι τα ως άνω έγγραφα είχαν όλα υποβληθεί με την προσφορά του παρεμβαίνοντος και κατά την κλήση του προς υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης απλώς παρέπεμψε στα ήδη δια της προσφοράς του υποβληθέντα, όσον αφορά τις προηγούμενες συμβάσεις, χωρίς να τα επανυποβάλει. Επιπλέον, ουδόλως η διακήρυξη απαίτησε ως δικαιολογητικά είτε προσφοράς είτε κατακύρωσης βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης περί των έργων που αναφέρονται στον κατάλογο παραδόσεων των προσφερόντων. Άρα, οι ως άνω βεβαιώσεις δεν συνιστούσαν προώρως υποβληθέντα μετά της προσφοράς δικαιολογητικά κατακύρωσης, αλλά εκ περισσού υποβληθέντα εν γένει δικαιολογητικά. Ο δε προσφεύγων με τους ισχυρισμούς του, αλυσιτελώς αφενός επικαλείται την έλλειψη αποδεικτικής ισχύος της ως άνω τελευταίας βεβαίωσης, αφού δεν απαιτείτο καν η όποια περαιτέρω απόδειξη όσων αναφέρονται στον κατάλογο έργων, ο οποίος ήδη υποβλήθηκε δια του ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος και δεν επανυποβλήθηκε εξάλλου κατά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης,

αφετέρου ανεπιδικάως, εκπροθέσμως και άνευ εννόμου συμφέροντος επικαλείται την επί της ουσίας έλλειψη του οικείου προσόντος, ήτοι της μίας έστω προηγούμενης συναφούς σύμβασης, αμφισβητώντας όχι απλώς τη βεβαίωση εκτέλεσης της, αλλά την ίδια την ύπαρξη της και τούτο, αφού δια του ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, ήτοι δια ζητουμένου κατά τον όρο 2.2.9.1 δικαιολογητικού συμμετοχής, είχαν αναφερθεί ήδη και η ταυτότητα του ιδιώτη αντισυμβαλλομένου του και το είδος των υπηρεσιών αυτών, χωρίς εξάλλου κανένα επιπλέον στοιχείο σε σχέση με όσα αναφέρθηκαν στο ΤΕΥΔ να μην προκύπτει εκ της βεβαίωσης αυτής. Εξάλλου, ο νυν προσφεύγων είχε ασκήσει ήδη προσφυγή κατά της έγκρισης δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής και οικονομικής προσφοράς και ανάδειξης του παρεμβαίνοντος ως προσωρινού αναδόχου, προβάλλοντας λόγους αποκλειστικά επί της οικονομικής προσφοράς του τελευταίου, ασχέτως ότι η προσφυγή αυτή είχε απορριφθεί τότε ως απαράδεκτη δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 682/2019 λόγω έλλειψης έγκυρης προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής. Ο προσφεύγων δια των ισχυρισμών του όσον αφορά το πρόσωπο του αντισυμβαλλομένου, το αντικείμενο της επικαλούμενης σύμβασης και το ανέφικτο της ανάθεσης αυτής, όπως και τη μη τήρηση των περί αυτής φορολογικών τύπων και υποχρεώσεων, επί της ουσίας βάλλει κατά της αλήθειας του γεγονότος εκτέλεσης της σύμβασης αυτής από τον παρεμβαίνοντα, όπως ήδη δια του ΤΕΥΔ υπεβλήθη και προβάλλει αναλήθεια του ΤΕΥΔ αυτού, αλλά και έλλειψη πλήρωσης του οικείου κριτηρίου επιλογής. Όμως, όλα τα περί της συμβάσεως αυτής στοιχεία επί των οποίων ερείδει τους νυν ισχυρισμούς του, όχι μόνο ήταν γνωστά στον ίδιο τον προσφεύγοντα ήδη κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος, αλλά απέρρεαν ευθέως όχι από προώρως υποβληθέντα δικαιολογητικά κατακύρωσης, αλλά από το ίδιο το ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, που συνιστούσε κατά τους όρους 2.2.9.1 και 2.4.3.1 της διακήρυξης δικαιολογητικό συμμετοχής. Η δε οικεία βεβαίωση εκτέλεσης αφενός δεν προβλεπόταν καν να υποβληθεί σε κανένα στάδιο της διαδικασίας (σε αντίθεση με τη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας, βλ. αμέσως προηγούμενη σκέψη), αφετέρου δεν αναφέρει τίποτε διαφορετικό ή περισσότερο από όσα προέκυπταν εκ του ιδίου του ΤΕΥΔ. Επομένως, ο

προσφεύγων όσον αφορά τους νυν ισχυρισμούς του δεν χρειαζόταν να καταφύγει στην επίκληση της βεβαίωσης αυτής καθαυτής ούτε οι ισχυρισμοί του συγκροτούνται κατά την πραγματική τους βάση επί του ειδικότερου τυχόν περιεχομένου αυτής, αλλά ευθέως εκ των δηλώσεων του παρεμβαίνοντος στο ΤΕΥΔ του, οι οποίες έχουν πανομοιότυπο περιεχόμενο με όσα αναφέρουν οι βεβαιώσεις αυτές. Επιπλέον, ακριβώς επειδή οι βεβαιώσεις αυτές αποτελούσαν εκ περισσού και όχι προώρως, υποβαλλόμενο έγγραφο, ακόμη και αν προέκυπτε εκ του ειδικότερου περιεχομένου τους, τυχόν στοιχείο που αντέκρουε τις δηλώσεις στο ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, δεν απαιτείτο για τον προσφεύγοντα να αναμείνει μέχρι το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης για να αποκτήσει έννομο συμφέρον ώστε να προβάλει τα το πρώτον πλέον επικαλούμενα πραγματικά γεγονότα σε σχέση με το περιεχόμενο αυτών, αλλά είχε ήδη έννομο συμφέρον κατά τον χρόνο του σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής που ήδη περατώθηκε δια της από 30-4-2019 κοινοποιηθείσας σε αυτόν, οικείας εκτελεστής πράξης του αναθέτοντος, για να προβάλει την έλλειψη ουσιαστικού προσόντος του παρεμβαίνοντος που πλέον επικαλείται. Και τούτο διότι ούτως ή άλλως, οι βεβαιώσεις αυτές δεν αποτελούσαν δικαιολογητικό ανήκον στο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης. Επομένως, ο προσφεύγων κατά τον χρόνο κοινοποίησης σε αυτόν της εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανάδειξης του παρεμβαίνοντος ως προσωρινού αναδόχου, όχι μόνο είχε πλήρη γνώση του πραγματικού της προσφοράς του παρεμβαίνοντος επί του οποίου στηρίζει τους οικείους ισχυρισμούς του, αλλά η γνώση αυτή απέρρεε ευθέως εκ του ΤΕΥΔ, ήτοι δικαιολογητικού συμμετοχής του τελευταίου, ενώ αλυσιτελώς κατά τα ανωτέρω επικαλείται τις εκ περισσού υποβληθείσες, ταυτοσήμου πάντως περιεχομένου με το ΤΕΥΔ όσον αφορά το σχετιζόμενο με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περιεχόμενο τους, αλλά και υποβληθείσες ήδη με την προσφορά οικείες βεβαιώσεις εκτέλεσης. Επιπλέον, ο προσφεύγων παρότι ήδη έκτοτε είχε έννομο συμφέρον προς αμφισβήτηση της εκ μέρους του παρεμβαίνοντος κατοχής του προσόντος της μίας έστω συναφούς σύμβασης, δια της προβολής ότι η συγκεκριμένη σύμβαση με την

..... δεν εκτελέσθηκε και παρότι τελούσαν ήδη έκτοτε εις γνώση του τα πραγματικά στοιχεία της προσφοράς του παρεμβαίνοντος εφ' ων ερείδει τους νυν ισχυρισμούς του (είναι όλως αδιάφορο το ότι κίνησε το πρώτον τώρα τη διαδικασία ελέγχου της αναφερθείσας σύμβασης, ενώπιον των φορολογικών αρχών), δεν προέβαλε οτιδήποτε σχετικό κατά της εκτελεστής πράξης έγκρισης δικαιολογητικών συμμετοχής του παρεμβαίνοντος και άρα, έγκρισης των δια του ΤΕΥΔ δηλώσεων του τελευταίου περί εκ μέρους του πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής και άρα, ο προσφεύγων απεδέχθη οριστικά την ως άνω έγκριση, ως αυτή ερειδόταν σε όσα δήλωσε ο παρεμβαίνων, περιλαμβάνοντας ούτως ή άλλως στο ΤΕΥΔ του πλήρη κατάλογο παραδόσεων, μεταξύ δε των οποίων και η επίδικη σύμβαση με την, προσδιοριζόμενη δε ήδη δια του ΤΕΥΔ κατά χρόνο, διάρκεια, συμβατική αξία, επωνυμία αντισυμβαλλομένου και πλήρες περιεχόμενο. Άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος προβάλλονται πλέον ανεπικαίρως, εκπροθέσμως και άνευ εννόμου συμφέροντος, ως στρεφόμενοι όχι κατά εγκριθέντος δικαιολογητικού κατακύρωσης, αλλά κατά της ακρίβειας του ίδιου του δικαιολογητικού συμμετοχής, ΤΕΥΔ και της εκεί δηλωθείσας ως άνω συμβάσεως, και δη με έρεισμα στοιχεία που ήδη αναγράφονταν στο ΤΕΥΔ αυτό, ως και εκ περισσού υποβληθείσες μετ' αυτού, ουδόλως ζητούμενες ως δικαιολογητικά κατακύρωσης, βεβαίωσεις.

5. Επειδή, επιπλέον των ανωτέρω, που αφορούν την ύπαρξη της επίδικης σύμβασης και την αποδεικτική δύναμη της μη ζητούμενης από τη διακήρυξη, βεβαίωσης, όσον αφορά τους λοιπούς ειδικότερους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί του ότι συγκροτούνται και λόγοι αποκλεισμού (και όχι μόνο έλλειψη πλήρωσης κριτηρίου επιλογής) του παρεμβαίνοντος εκ της ως άνω συμβάσεως, προκύπτουν τα ακόλουθα. Πρώτον, οι ισχυρισμοί αυτοί για την ταυτότητα του νομικού και πραγματικού λόγου σε σχέση με όσα αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, αφενός αφορούν λόγους αποκλεισμού, που κατά τον προσφεύγοντα συνέτρεχαν ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, αφετέρου προκύπτουν δια δηλώσεων και στοιχείων της προσφοράς του που περιλαμβάνονται σε δικαιολογητικά

συμμετοχής και έχουν ως αποκλειστικό έρεισμα το τελευταίο, ήτοι το ΤΕΥΔ και άρα και στοιχεία εξαρχής γνωστά στον προσφεύγοντα και δεν προκύπτουν από τυχόν αντίκρουση δήλωσης στο ΤΕΥΔ δια δικαιολογητικού κατακύρωσης. Επομένως, ανεπιταίτως, άνευ εννόμου συμφέροντος και εκπροθέσμως προβάλλονται και αυτοί οι ισχυρισμοί περί μη τήρησης φορολογικών υποχρεώσεων, παραπλανητικών πληροφοριών και σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος του παρεμβαίνοντος. Δεύτερον, η διακήρυξη όρισε συγκεκριμένα αποδεικτικά μέσα ως προς τη μη συνδρομή λόγων αποκλεισμού και δη μεταξύ άλλων και ως προς τη μη αθέτηση υποχρεώσεων περί καταβολής φόρων και αυτά είναι κατά το στάδιο υποβολής προσφορών, το ΤΕΥΔ, σύμφωνα με τους όρους 2.2.9.2.1 και 2.4.3.1 και κατά το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης, σύμφωνα με τον όρο 2.2.9.2 παρ. Β2, η φορολογική ενημερότητα από την αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία πρέπει να καλύπτει κατά τον όρο 2.2.9.2.Α τόσο τον χρόνο υποβολής προσφοράς, όσο και τον χρόνο δικαιολογητικών κατακύρωσης. Τα δικαιολογητικά αυτά υπεβλήθησαν από τον παρεμβαίνοντα, χωρίς να προβάλλει καμία αμφισβήτηση περί αυτών ο προσφεύγων. Εξάλλου, ο όρος 2.2.3.2 της διακήρυξης, δεν αναφέρεται γενικά σε αθέτηση υποχρεώσεων της φορολογικής νομοθεσίας, αλλά σε αθέτηση υποχρεώσεων που αφορούν την καταβολή φόρων, ενώ επιπλέον, αναφέρεται σε φόρους οφειλόμενους, ήτοι βεβαιωμένους και ληξιπρόθεσμους και σε κάθε περίπτωση διαγνωσθέντες και καταλογισθέντες, με την οικεία απαίτηση του Δημοσίου γεγεννημένη (άλλως, δεν συγκροτείται καν οφειλή φόρου) και δεν αναφέρεται σε φόρους που τυχόν θα έπρεπε να καταλογισθούν στον οικονομικό φορέα, αλλά δεν καταλογίσθηκαν εισέτι (*«2.2.3.2. ...α) Όταν ο προσφέρων έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά στην καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και αυτό έχει διαπιστωθεί από δικαστική ή διοικητική απόφαση με τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ, σύμφωνα με διατάξεις της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ή την εθνική νομοθεσία ή/και β) όταν ο αναθέτων φορέας μπορεί να αποδείξει με τα κατάλληλα μέσα ότι ο προσφέρων έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.»*). Περαιτέρω, η

ως άνω περ. β' διακρίνεται από την περ. α', υπό την έννοια ότι στην περ. α', θα πρέπει η οφειλή ληξιπρόθεσμων και καταλογισθέντων φόρων να προκύπτει με απόφαση της οικείας διοικητικής ή δικαστικής αρχής με τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ, ήτοι η όποια πράξη καταλογισμού φόρου θα πρέπει να έχει γίνει αποδεκτή από τον οικονομικό φορέα ή να έχουν εξαντληθεί τα διοικητικά και ένδικα βοηθήματα και μέσα κατ' αυτής, ενώ η περ. β', αφορά περιπτώσεις, όπου λόγω εθνικού θεσμικού πλαισίου του κράτους εγκατάστασης ή για οιονδήποτε άλλον λόγο, προκύπτουν αποδεδειγμένοι αρμοδίως καταλογισθέντες και ληξιπρόθεσμοι φόροι οι οποίοι δεν καταβάλλονται. Σε κάθε δε περίπτωση και η ως άνω περ. β' αναφέρεται σε κατάλληλα μέσα απόδειξης αθέτησης υποχρεώσεων, τα οποία κατά το εθνικό δίκαιο εξάλλου, προκύπτουν από τα οικεία έγγραφα και πράξεις των αρμοδίων φορολογικών αρχών και δικαστηρίων, περί καταλογισθέντων φόρων που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμοι και αρύθμιστοι ως προς την καταβολή τους και όχι σε αυτεπάγγελτη εκ της ΑΕΠΠ ή του αναθέτοντος, συναγωγή φορολογικών παραβάσεων, εφ' ων θα έπρεπε να έχουν επιβληθεί φορολογικές υποχρεώσεις και πρόστιμα. Ο δε ως άνω όρος 2.2.3.2.β ουδόλως παρέχει στον αναθέτοντα ή στην ΑΕΠΠ, την αρμοδιότητά να υπεισέρχονται στη θέση και την αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής, να κρίνουν παρεμπιπτόντως τη συμμόρφωση οικονομικών φορέων (που κατά την ίδια τη φορολογική αρχή είναι φορολογικά ενήμεροι και δεν έχουν αθετήσει τις φορολογικές υποχρεώσεις, με τη φορολογική νομοθεσία), να διαγνώσκουν φορολογικές παραβάσεις και να κρίνουν αν θα έπρεπε η φορολογική αρχή να τους καταλογίσει φόρους ή πρόστιμα που δεν τους καταλόγισε. Τα ανωτέρω εξέρχονται πλήρως της σφαίρας αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ, αλλά και του αναθέτοντος φορέα, που είναι υποχρεωμένοι να δέχονται τα οικεία πιστοποιητικά που εκδίδουν οι αρμόδιες προς τούτο δημόσιες αρχές. Εξάλλου, το ίδιο το εθνικό δίκαιο επιβάλλει σειρά τύπων και διαδικασιών που πρέπει να λάβουν χώρα για τη διακρίβωση φορολογικής παράβασης, τη σύνταξη έκθεσης ελέγχου, τον καταλογισμό φόρων και προστίμων, προβλέποντας περαιτέρω οικείες ενδικοφανείς προσφυγές των διοικουμένων και περαιτέρω και σχετικά ένδικα βοηθήματα και μέσα, χωρίς ούτως η ΑΕΠΠ

στο πλαίσιο της άσκησης της αρμοδιότητας της προς έλεγχο των εκτελεστών πράξεων των αναθετουσών αρχών κατά την αξιολόγηση προσφορών, να δύναται να παρακάμψει όλα τα ανωτέρω, συνάγοντας βάσει ισχυρισμών προσφευγόντων φορολογικές παραβάσεις συνδιαγωνιζομένων και διενεργώντας ούτως όλως αναρμοδίως, φορολογικό επ' αυτών έλεγχο. Επιπλέον δε, όλων των ανωτέρω, μόνη της η μη υποβολή καταστάσεων συμφωνητικών και δηλώσεως εσόδων στη συγκεντρωτική κατάσταση πελατών—προμηθευτών, μεταξύ του παρεμβαίνοντος και της, δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου την ακυρότητα ή την ανυπαρξία συμβατικής μεταξύ τους σχέσης και δη, το πραγματικό γεγονός της μη παράδοσης των οικείων υπηρεσιών ούτε συνιστά τεκμήριο μη συνδρομής του τελευταίου, παρότι τούτο, ήτοι το πραγματικό γεγονός της παροχής των οικείων συναφών υπηρεσιών ήταν το ζητούμενο του όρου 2.2.6 της διακήρυξης και άρα, ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύεται άνευ ετέρου και σε κάθε περίπτωση αναμφιβόλως και θετικά, ούτε ο ισχυρισμός περί παραπλανητικών πληροφοριών και συνεπεία αυτών, σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος του παρεμβαίνοντος, εξ όσων τουλάχιστον ο προσφεύγων επικαλείται. Σε κάθε περίπτωση, η ΑΕΠΠ στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της δεν δύναται η ίδια να διακριβώσει το πραγματικό γεγονός εκτέλεσης ή μη της ως άνω σύμβασης και αληθούς παράδοσης των οικείων υπηρεσιών, εφόσον ο προσφεύγων δεν προσκομίσει θετικές, πλήρεις και σαφείς περί του αντιθέτου αποδείξεις, πράγμα που ουδόλως εν προκειμένω έλαβε χώρα, ενώ εξάλλου το ζήτημα διερεύνησης των ουσιαστικών γεγονότων που έλαβαν χώρα σε σχέση με την επικαλούμενη εκ του παρεμβαίνοντος σύμβαση, μεταξύ του ιδίου και της, κατόπιν των νυν ισχυρισμών του προσφεύγοντος, δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ. Συνεπώς, το σύνολο των ανωτέρω ισχυρισμών πρέπει να απορριφθεί. Περαιτέρω, ούτως ή άλλως, η εκ μέρους του προσφεύγοντος έλλειψη εννόμου συμφέροντος και εν γένει το απαράδεκτο ενώπιον της ΑΕΠΠ προβολής των ως άνω ισχυρισμών του, ναι μεν στερούν από την ΑΕΠΠ την αρμοδιότητα όπως κατ' άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 κρίνει επί των ισχυρισμών αυτών, πλην όμως ο αναθέτων έχει κάθε ευχέρεια, δια κατ' άρ. 102 Ν.

4412/2016 διευκρινίσεων και αυτεπαγγέλτων ενεργειών να διακριβώσει τα ως άνω γεγονότα και εφόσον κρίνει αναλήθεια του παρεμβαίνοντος επί του επικληθέντος προσόντος της ως άνω σύμβασης, να ακυρώσει την οικεία κρίση του περί της αποδοχής του, επανερχόμενος ακόμη και σε οιοδήποτε προγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, αναμορφώνοντας ούτως το αποτέλεσμα του διαγωνισμού, κατ' άρ. 317 παρ. 3 Ν. 4412/2016.

6. Επειδή, συνεπεία όλων των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση.

7. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. και ποσού 999,48 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. και ποσού 999,48 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 16-3-2020 και εκδόθηκε στις 27-3-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΣΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΛΕΝΗ